

چرا میر حسین موسوی تاریخ را تحریف میکند؟

«میرحسین موسوی در مصاحبه با سایت کلمه: آنها از شگردهای استفاده می کنند که در رژیم های توالتیر، شبیه شوروی دوران استالین و یا رومانی زمان چائوشسکو، استفاده میشند!»

یاوه سرانی های میر حسن موسوی نخست وزیر سابق جمهوری اسلامی و نور چشمی خمینی جlad، یکی از عوامل اصلی شکنجه، اعدام و کشتار دهها هزار آزاده زن و مرد در دهه 60 و یکی از مسئولین فاجعه قتل و عام هزاران زندانی سیاسی در تابستان سال 67 تمامی ندارد و دوباره در آخرین مصاحبه خود برای مخدوش کردن و به بیراهه بردن اذهان نسل جدید ادعاها را عنوان میکند که در گذشته هم چندین بار توسط خود و اصحابش تکرار شده است. موسوی نماینده سیاسی بخشی از طبقه جهانی ستمگری است که در کشتار و سرکوب و حشیانه مردم زحمتکش و ستمدیده برای برقراری نظم سرمایه داری هیچ دست کمی از رقبا درون طبقاتی خود ندارد. او که در رقابت با هم کیشان خود جایگاه اش را بعنوان سرکرده ماشین سرکوب دولتی رژیم از دست داده است، تلاش میکند با لجن پراکنی و مسموم کردن اذهان عمومی بر علیه کمونیستها و تحریف سه دهه تلاش و مبارزه بی وقفه صدها میلیون انسان رحمتکش و ستمدیده، همکاری و شرکت فعل خود در سرکوب و کشتار و حشیانه مردم ایران و پیشوای آنکه اتفاقی آنان را در راستای استحکام ارکان حکومت دمنش جمهوری اسلامی توجیه کند. او با مقایسه رفتار و ماهیت دولت فعلی با برخی از فراز و نشیب های دوران استالین و اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی، در واقع قصد دارد تا فجیع ترین اعمال ضدبشری خود و جمهوری جناحت را نسبت به بهترین فرزندان ملت در گذشته نه چندان دوری، امری ضروری جلوه داده و کشتار و شکنجه زنان و مردان آزادخواهی را که تحت نام مرتد، ضدانقلاب، جاسوس و عوامل بیگانه بخصوص در زمان جنگ دو حکومت ارجاعی "فاسیستی" ایران و عراق برای هژمونی منطقه رایج کرده بود، مشروعیت بخشد و ریختن خون آنها را بر هر مسلمان و ایرانی وطن پرستی واجب جلوه دهد.

موسوی فراموش میکند که این دولت نیز بنا به همان ضروریت های بقاء کلیت نظام که شعار و بهانه ایشان بوده و هست، سرکوب امروز خود را توجیه می کند. دورانی بود که موسوی بدون زیارت و دست بوسی جلد جمran "حضرت امام خمینی (ره)" سر کارش نمی رفت، و روزانه دستورات و مجوز های خود را برای سرکوب و کشتار مردم و نیروهای انقلابی مستقیماً از ولایت فقهی دریافت میکرد. بسیاری از حامیان و پاران امروز او از طرحان اصلی فجایع دهه 60 به شمار می آیند و گسترش و تحکیم دولتگار امنیتی سرکوب رژیم از شاهکارهای او محسوب میشود. سخن از دورانی است که نخست وزیر در حکومت ننگین اسلامی سرکردگی دولت را در دست داشت و رئیس جمهور نقش چندانی در قدرت نداشت، طوری که حتی برخی معقدند که اصلاً نطفه اختلاف خانمه ای با او محصول همان دورانی است که ایشان نخست وزیر و نور چشمی جلد جمran به حساب می آمد و ولایت فقهی امروز رئیس جمهور ضعیف و بی قدرتی بود که اینک آن تحقریها را فراموش نکرده است!

آیا این حزب اللهی و یکی از محبوترین مهره های خمینی که خود هنوز به آن مفتخر بوده و بر مبنایش تاکنون در جنگ قدرت با رقیان حکومتی بقایش را تصمین کرده است، دادگاه های فرمایشی یک دقیقه ای که در آنها حتی فرصتی برای تعیین هویت محکومین به اعدام مهیا نبود، اعتراف گیری و مصاحبه های تلویزیونی که تحت شکنجه های بیرحمانه تشکیل میشند، اعدامهای خیابانی، تجاوزها و گرفتن پول گوله های اعدامیں از خانواده های داغدار آنان، کشتار بی رحمانه کودکان، قتل عام ملتها و خلائقهای کرد و عرب و بلوج و ترک و اقلیتها مذهبی و ایجاد جو اختناق و سرکوب و ارعاب و وحشت و جاسوسی و تواب سازی های دوران زمامداریش را بعنوان سرکرده دولت در یکی از سیاه پوش ترین دهه های تاریخ ایران فراموش کرده است؟

آیا در آن زمان هم استالین الگوی جنایت و فجایعی بود که او به آنها دست می زد؟ آیا الگوی اجتماعی و مشارکتی مردم در سه دهه حکومت و دولت سوسیالیستی که در برابر تمام اربابان امروز وی و جهان امپریالیستی که برای نابودی آن قد علم کرده بودند، و خلقها و ملتیهای آن از وسیع ترین و آزاد ترین مردم جهان محسوب میشندند، سرمشق جنایات دولت او و کارگزارنش را تشکیل میداد؟ آیا حقوق و جایگاهی که زنان برای اولین بار در کشور شوراهای کسب کردنند، مبنای ستم های بیکرانش به زنان و مادران داغدار جامعه ما، محسوب میشد؟ آیا مبارزه و غلبه بر گرسنگی، فقر، بی کاری، فحشا، بهره کشی، بیسودایی و فلاکت چند صد میلیون انسان فنا زده در عرض کمتر از دو دهه از تاریخ شوروی سوسیالیستی و بسط علم داشن و هنر و روزش و کار و زندگی بسیار بهتری برای احاد جامعه در زمان استالین نمادی برای دولت سرمایه داری و زمینداران بزرگ او در زمان ریاستش بود؟ آیا تبدیل روسیه ۸۰ درصد دهقانی با روابط عقب افتاده سروازی، به یکی از قدرتمندترین کشورهای صنعتی بزرگ جهان به کمک و همیاری مردم، منبع آموزش این دست بوس «اقتصاد مال خر است» بود؟ آیا به قدرت رسیدن طبقات رحمتکش و محروم جامعه برای اولین بار در تاریخ بشری، الحام بخش دولت طبقات ستمگر و بهره کشی بود که او نمایندگی میکرد و برای حفظ منافعشان از هیچ جنایتی دریغ نمی کرد؟ زهی پیشمری که هرگز نان خود فروشی را در این حکومت ضد انسانی خورد، تن و ذهنش به مزdroی و دروغ و تزویر آنچنان آلوده و مسموم میشود که فقط مرگ و نابودی و روز دادخواهی مردم ستمدیده علاج کار و دوای دردش خواهد بود.

این سیاستمدار آبدیده شده در این نظام دروغ و تزویر، رنگ عوض کرده و این بار مکارانه با علم سبز اسلام "سکولاریستی" و حقوق پسر (سوگند) وفاداری به خمینی و آرمانهای او را باور کنیم یا شعارهای سکولاریستی؟، قصد دارد با یک تیر چندین هدف را همزمان مورد اصابت قرار دهد!

1. موسوی و طیف اصلاح طلبان حکومتی که تا حدود زیادی در اوایل فرصت طلبانه در پس شعارهای آزادی و نموکراسی و ضدیت با دیکتاتوری موفق به سوار شدن بر موج اعتراضات حق طلبانه مردم ستمدیده شده بودند، بعد از خیانتها و سازشها متوالی که در افت و خیز های مردم تاکنون از خود نشان داده و با شدت گرفتن تضادهای اشتبه ناپذیری که تحت تأثیر اوضاع جهانی در ایران اجتناب ناپذیرند، میروند که هرچه بیشتر از معادلات و حساب کتابهای مردم ستمدیده خارج شوند. این کهنه سیاستمدار ارتقای فجیع خود به این امر پی برده و میداند که توده ها با بحرانی شدن بیشتر جامعه به جستجوی آلترناتیو های دیگری خواهند پرداخت که خواستهای واقعی انان را تجلی دهد. در رأس این آلترناتیوها چپ انقلابی قرار دارد که ایشان بخوبی با آن اشنا بوده و میداند همانگونه که در سالهای ۵۸-۵۹ در شرایطی که ضد انقلاب اسلامی هنوز نتوانسته بود تمام دست آوردهای انقلاب ۵۷ را نابود ساخته و استبداد "فاسیستی" اسلامی را در همه ابعاد زنگی مردم حاکم سازد، چگونه از چند صد کمونیست باقی مانده از مبارزات ستم شاهی

در عرض دو سال صد هزار کمونیست از نسل نوینی متولد شد که هنوز این رژیم با وجود زندان و شکنجه و کشتارهای بی امن سه دهه از شر آنها خلاصی ندارد. این همان آلترناتیوی است که کل سرمایه داری جهانی از آن وحشت دارد. آلترناتیوی که به مدد نیروهای انقلابی کمونیست در جامعه میتواند در این دوران سرنوشت ساز بحرانی جهان و ایران، این خلاء بوجود آمده را پر کرده و به کارگران، دهقانان، زنان، دانشجویان، معلمان، روشنفکران و نسل جوان به پا خاسته و تمام ستمدیگان و زحمتکشان جامعه افق های انسانی و عادلانه ای را در جهان دیگری فوید بدهن. بد نام کردن این علم رهانی بخش و نیروهای معنقد بدان یکی از اهداف اوست که در راستای بقای نظام جمهوری اسلامی انجام میشود.

۲. همانطور که در آغاز گفته شد توجیه جنایاتی که موسوی قادر به انکار آنها نیست و نمی تواند آنها را از تاریخ معاصر ما حذف کند، دلیل دیگری برای این سپاهی هاست. بقولی اگر نمی توانی تاریخ را حذف کنی پس آن را تحریف کن. موسوی برای این توجیه باید از صادق ترین فرزندان این مرز و بوم موجودات پلیدی بسازد تا کشتار آنها برای جلوگیری از هجوم استیلای قدرت بیگانه و شیطان سرخ کمونیسم و "حکومتهای توالتلیتر" امری ضروری جلوه نماید. باید از آزاد زنان و مردان انقلابی جاسوس و ستون پنجم عوامل بیگانه ساخته تا بتواند کشتار خلقها و زنان و مردانی که به این رژیم ضدبشاری با قامتی ایستاده حتی در زندان و زیر شکنجه های قرون وسطائی نه گفتند، حقانیت بدهد. برای این منظور باید استالین و سه دهه تاریخ پر از افت و خیز شوری سوسیالیستی بکار آید تا در دستان خونین این **مهندس خواران**، تحریف و به انحراف کشیده شود.

۳. هدف دیگر رقیبان حکومتی هستند که اینک با همان روشی به رقبابت با او بدبخت گذار، مهندس و طراح آن بود. موسوی نیز بیکار ننشسته و تمام استعدادهای خلاقه خود را بکار میگیرد: اول تاریخ را به رسم بازپرسان دادگاه های انقلاب اسلامی تحریف کرده و از سه دهه تلاش تجربی برای برقراری اولین جامعه سوسیالیستی در طول تاریخ پیشی، تصویر نادرستی ترسیم کرده که خودبخود یک جامعه مخوف فاشیستی را در اذهان مردم متصور میسازد! تلاش و همیاری بخش بزرگی از مردم جهان با مشارکت هم برای برقایی جامعه ای نوین در چند دادگاه **ناعادله زمان** استالین و درک غلط او از تضادهای جامعه خلاصه شده و این حرکت عظیم توده ای و همه جانبه را حکومت توالتلیتر و خود کامه ای تعریف میکند که برای مبارزه با آن حتی میتوان اسیرانش را بر سر برانکارد تیرباران کرد. استالین نماینده این هیولا ساختگی شده و در کنار چانوشسکو و گوبلاز قرار داده میشود. تازه اینجا رقیبان حکومتی در قدرت او وارد خیمه شب بازیهای ایشان شده و تمام جنایت آنها فقط در مقایسه با این شیطان سرخ به انتقاد کشیده میشود. یعنی جناح احمدی نژاد و باند مخوف سپاه پاسداران و خامنه ای نه به خاطر منافع طبقاتی خود و ایدئولوژی اسلامی در خدمت غارت و چپاول، بلکه به خاطر نزدیکی عملکرمان با استالین و دولت سوسیالیستی، نامشروع اعلام شده و با نشان دادن تخطی این دولت از موازین ناب اسلام "حضرت امام خمینی" و "دفاع مقدس" هنوز در بین ملاهای مرتاج حوزه علمیه و فلان شیخ و آیت الله به دنبال کسب اعتبار می جوید. سخن گویان او هم در نهادها و پارلمان های کشورهای امپریالیستی بارها پیام های ارادت و چاکری او را به عرض رسانده و قول تضمین روند جهانی اینشت سرمایه را داده اند. موسوی میفهمد که دیگر نمی تواند به راحتی بر سر مردم جان به لب رسیده با "الاغ تروآ" و شکیباتی و "قانون اساسی" شیره بماد به همان دایره ای متکی میشود که خود از همان آغاز در آن قرار داشته و هنوز دارد. موسوی با تلاش برای غیر اسلامی نشان دادن جناح حاکم میخواهد کل نظام را که خود او هم بخشی از آن بوده و بقایش به آن وابسته است، از فروپاشی نجات بدهد تا دوباره در راس ماشین دولتی به حکم سرمایه داری جهانی بساط غارت و چپاول را در چهار چوبهای همین نظام رنگ تازه ای در ایران بدهد.

پس بطور خلاصه میر حسین موسوی با این پشتک و واروهای خود در وحله اول، قصد دارد جنایات مستقیم خود را در دوران زمامداریش که از وحشتناکترین دوران تاریخ ایران به شمار میرود، توجیه کند. دوم، با فر هنگ سازی ضد کمونیستی و دشمنی با آنها بعنوان آلترناتیوی زنده در برابر کل این نظام ضدبشاری همان مبارزه دهه ۶۰ خود را از جایگاه فعلی اش ادامه می دهد. سوم، تحت فشار قرار دادن رقیبان حکومتی با سلاح عدم رعایت موازین اسلام ناب خمینی و کپی برداری از تجربه های شیطان سرخ! **چهارم**، خارج کردن حکومت اسلامی از زیر نیغ حملات مردم جان به لب رسیده است تا چندی صبای دیگر تاریخ مصرف اش در غالب های دیگری از دولت سرمایه داری تمدید شود.

موسوی خود بهتر از همه میداند که اگر امواج انقلاب بساط همه آنان را جمع کند قبل از افتادن به ذباله دانی تاریخ اول باید پاسخ گوی جنایت های خود و دولتش نسبت به مردم سمت دهد و همه نیروهای باشد که او بطور مشخص مسئول مستقیم کشتار دهها هزار از آنهاست. این وحشتی است که خواب از چشمان او و تمام کارگزاران جمهوری اسلامی پرانده است و دشمنی با نیروهای که پرچم دار این دادخواهی هستند نیز در مرکز فعالیتهای او و تمامیت این حکومت قرون وسطائی قرار دارد!

سرنگون باد نظام جمهوری اسلامی

راوی...